

Քրիստոս Աստուած զվկեալս իմ դու
կատարեայ:

Ա.Ռ.Ա.ԶԱ.ԲԱ.ՆՈՒԹԻՒՆ

ՈԵԿՈՒԹԵԱՆ ՑՈՉԱՆՆՈՒ ԱՏԵՏԱՐԱՆԻՆ:

Ոչինչ ըղմակի գու¹ քան զարեկեացն լցուցանել զիդաս տենչանաց. և այնու² առաւել հաստատել զաստուածային սիրոյն շահկապութիւն³. և զանչափ շահաւետութիւնն որ անտի լինիցին⁴ յինքեանս⁵ ձգել ըստ պատուփրանին՝ թէ սէր ծածկէ զրագմութիւն մեղաց: Իսկ եթէ զանձեռնարկելի իրէ բուռն հարեալ իցէ սիրելոյն⁶ զիբնդրոյ՝ տես ո՞րքան տարակուանս և թախիծ իւրում սիրողին վերածէ: Զի թէ ոմն ի հնդկային վաշխս⁷ ակնարկէ իւրում սիրելոյն ուղղեւրել, առ զիւտ ճաճանչաւոր տպագիռնին. կամ՚ի ջամս, և ի ծովային խորսն⁸ ընդ այնքան կուտակեալ կոհակացն ծովասաս թանձրամած ջուրցն խտութեան⁹, առ ի զիւտ պատուական մար(գար)ախին, իսկ նորա տրամեալ առ ի բնական վայրման¹⁰ ուր զիւտ տպագիռնին իցէ, սակս ապառաժ բուսասէր¹¹ ափասայիցն: Եւ այլ ոմն ոչ թերլով զարցեաս ուղղական¹² արհեստին, առ ծովային շրոցն վրդովելոցն զիջումն գործել, ոչ ապաքէն հնարս ոչ փոքրուն յանձին թերէ այնուենտե լուծանել զմեղալութիւն իւրոյ սիրելոյն, և ի ճեռն սիրոյն համարձակապէս առ պատճառս մատչելով՝ յայտնէ զտկարութիւն անձին. և գեղեցիկ հաւանութեամբ նահանջեալ՝ ճողովրէ զինքն առանց իրից մեղադրանաց՝ յանձեռնարկելի խնդրոյն:

Իսկ արդ՝ եթէ առ զիւտ ստորեկ կացեալ տարրական¹³ նիւթոցն՝ այնցան զժուարին սակս յոգնակի պիտոյ¹⁴ տաժանմանց, զբարդ դու յինչն պահանջես զերինային, զբարձրագոյն և զանհասանելի իրէ զգիւտ, զոր ոչ լայնութիւն երկրի, և կամ խորութիւն ծովու միայն ընդմիջեալ ունի, այլ զերագոյն իսկ տարրական ընութեանս անցեալ կայ, որ և ոչ¹⁵ իմացմամբ մեց թանձրայինքն¹⁶ մոտաւըս, և ի վայր քարշեալց խորհրդովքս՝ կարեմբ նկատել, քան եթէ իրագործութեամբ բայցայայտել: Այդ այսորիկ թէպէտ և ինձ յոյժ ծառունց են և անձեռնարկելից, այլ քեզ ախորժեմ քաղբանական¹⁷ զդուատել, որ այդքան յոգնահանճարս գտար ի (յետ)ին ժամանակին՝ առ խորզմունս իմաստիցն խորս, որ անհետազաւտելից ասացան ի վսամամիտ զերահրաշիցն, ոչ զիմս անմաքուր իմաստիցս ապապարտակեալ¹⁸ խորցեալ. որ և յոյժ անվայելուց եր իմոյս լրբանաց՝ ի վեր տարրանալ առ այդքան բարձրագոյն և երկնային իրողութիւնն:

Այլ զի ոչ գտի հնարս ինչ անփոյթ զբոյդ առնել զյաւժարութիւն, որ այդքան պատուես զիմաստութիւն, մինչեւ յաղբատաց և ի ներգևելոց ևս որսալ ախորժես. նման որոց զթագաւորական ծիրանիսն ստանալ փափաքն, ի զազանաց վայրենեաց որսան զշահաւոր պատուականութիւնն: իսկ ոմանց յայլ իմն տկարագունից յորդանց զազրացելոց հարստանան, յորոց մետաքսն յառաջ զան¹⁹. որում ոչ անհմուտ և զբոյդ զիտեմ ճոխութիւն, զոր յաստիս բաղարկեալ ունին հայրենական պերճանառաւը յղիացեալ:

- Օր. Յառաջարանութիւն իմենութեանս այսորիկ:
- Օր. է:
- Օր. այսու:
- Օր. շաղկապութիւն:
- Օր. յինքն:
- Օր. սիրոյն:
- Օր. վասն:
- Օր. ի ջամս ծովային խորոցն:
- Օր. խսութեան:
- Օր. առ բանական վարսն:

- Օր. բաղասէր:
- Օր. լուղական:
- Օր. տարեկան:
- Օր. պիտոյից:
- Բն. որ:
- Օր. թանձունցս:
- Օր. բանաճուն:
- Օր. բանս:
- Օր. ապա փախարկեալ:
- Օր. զայ:
- ՕՐ.Ա.Ր.Ր.Ա.Ր. @

Այլ ինձ ոչ փոքր ինչ յաւակնելի էր յայդցան ձկտելի ի բարձրութիւն ամենեւին ստորանգելոյս¹, որ ոչ զիտուն մտաւը, և ոչ բանաւարական արհեստիւ ճոխ². այլ և ոչ արժանաւոր ըստ ստոչովիթեան ձրից հոգւոյն, զոր բազմազն հոսանօց չնորդացն եցել ի ստորնայնոց շահ: Այլ և ոչ ըստ մաքրութեան ողորմելի ոմն, և վարակեալ³ մեղացն շղթայիւց, որ և ոչ յերկնից բարձրութեանն եմ արժանաւոր նայել, քան եթէ զընակելոյն ի վերայ երկնից ճառել ինչ. զի մեղացն ծանրութիւն՝ ըստ մարզաքին ձայնի՝ բարձրագոյն է քան զգլուխ իմ: որով ի վայր հակեալ կամ ըստ արժանի պատճապարտութեանս ընդնեալ: Այլ և զի՞նչ արդեաւց յայցանէ առ հրաժարութիւն իրագործութեան օգտեցայց. զի եթէ ի ձեռն սիրոյ յատուկ ժամանեալ էր այդցան անձեռնարկելի ինդիր, թերեւս գոյր հնար ճողովրելով ի բաց փախչել. այլ գու ընդ սիրոյն հնագամանս և զիշխանական հրամանսդ շարայրեցեր. վասն որոյ և ոչ գոփի հնարս ինձ պատճառելով ըստ նախկի զաղափարութեան՝ հրաժարել և ի բաց դանալ սակա անձին տկարութեան. վասն զի ի ձեռն սիրոյն մտերմաքար աղերսեցեր, աստուածահաճոյական վարուց, ով տէք Ամբաս թագրատունի: իսկ առնթեր և զիշխանական հրամանսդ ի վերայ ածեր, բառնալով յինչն զնողովրելոյն հընարս. ոչ զանձին իմոյ տկարութիւն, առ այցան բարձրագոյն ինդիր իոկացար. և ոչ դարձեալ անմաքրութեամբ իմով վերաբերել յայցան մաքրագոյն⁴ իմաստ, լրութիւն ինձ վարկար, բառնալով ինձ բնոինս յոյժ ծանունս և տէռարակիրս. և ահա յաջ և յահեակ նայելով և ոչ մատուցանէ աւգնականութիւն ըստ աւետարանական բանին: վասն որոյ բազում աղաշանս առ ցոյրյ տէրութեանդ արկա-

նեմ, առ հրաժարութիւն այդցան ծայրագոյն իրագործութենէ. և անշահ և անաւզուտ եղեալ ի ցոյրյ⁵ ներող լսաւզութենէդ, ապահնեալ աստանաւոր բուռն հարից զշնորհաց սուրբ հոգոյն, որ տայ առաստապէս և ոչ նախատէ:

Եւ արդ պատմեսցուց զարինակ խընդրոյս, թերեւս ի ձեռն աղաւթից լսողացէ՝ առաւելապէս հասցէ ինձ աւգնականութիւն ի վերին չնորհացն: վանզի այր ոմն սարկաւզապէտ գոլով՛ նանայ անուանեալ, յոյժ հմուտ և վարժ ասորի դպրութեան. ստացաւղ բոլորիցն առաջինութեան, պարկեշտ վարուց, մաքուր առ ամենայն մարմական հեշտութիւնս, աղբիւրաբար ընգալեալ զշնորհն վարդապետութեան ի հոգոյն սրբոյ՝ ուղղափառ հաւատոյն որ ի Քրիստոս, որ և յանդիմանեալ զոմն եռետիկոս⁶, զայր պերճաբարան և իմաստանէր. վանեալ հալածական առնել յաշխարհէս հայաստանեաց. որ երբեմն խոտորնակս ու սուցանէր, յերկուս բարժանելով զՔրիստոսի զանբարժանելի⁷ միաւորութիւնն, որ յետ անքակ և անշփոյթ միաւորութեանն: Եւ հաստատէ վերատին զնոյն ուղղափառ որ ի Քրիստոս դաւանութիւնն. մի յերկուս⁸ բնութեանց խոստովանել, զամուռածականն՝ բնութեամբ. իսկ զնուաստականն՝ կամաւոր յանձնառութեամբ: Զասթախանձեալ մեծին բագրատայ, որ ի տանին բազրատունեաց, այր յոյժ բարձրագոյնս ստացաւ զանուն, որ և պետ իշխանաց երբեմն ի բարբարոս ազդէն հագարացոց անուանեալ, որպէս թէ այնուզնա առաւել պատուի արժանաւոր վարկութեալ. զորոյ և զանցս անցիցն յիւրում տեղովն փոքր ինչ յիշատակեացուց:

Եւ զի՞նչ իցէ արդեաւց աւրինակ խընդրոյն. ստանալ նմա զմեկնութիւն սըրբոյ աւետարանին Յոհաննու: Որոյ փոյթի մտի եղեալ՝ վաղվաղակի ի ձեռն ուժ-

1. Օր. վանգելույս:

2. Բն. կոխ. Օր. բանալ զարկան արենատիւ:

3. Բն. վարակաց:

4. Օր. բարձրագոյն:

5. Օր. և ցոյ:

6. Օր. հերետիկոս:

7. Օր. անքած:

8. Օր. և յերկուց:

զին պահոց և ազգակթից. ջան ոչ փոքր անձին բերէ՝ շրջազայութեամբ երից ամաց, յածեալ ընդ անտապատ յերկրին Միջազետաց, ուր՝ և յուսայր իսկ զգիւտ զրոյ ու լզգափառ վարդապետացն. և հանդիպեալ խնդրոյն առաջնորդութեամբ վերին խնամոցն, շարադրէ համառաւտարար ի քազմաց հաւաքելով՝ մի ըստ միոցէ ու ճով զմենկութիւն յոհաննեան սրբոյ աւտարանին, փոխարերելով յասորի լեզուոյն ի հազարական լեզու։

իսկ յորժամ ընրոնեալ լինէր ի հազարական ազգէն, մեծն և երկելին այն իշխանն հայոց վսամամիտն, որ և զրաւընդակն յանձին բերէր ունիլ զգիսութիւն որ ի Քրիստոս հաւատոցն, որ և նախանձ ոչ փոքրազոյն վասն Քրիստոսի միջտ յանձին կրէր՝ կշտամբել և յանդիմաննել զհերձուածողացն զասս. ոչ ինչ արութիւն քաջութեան այնուհետեւ ըստ արժանի իւրոյ մեծութեանն երկեցոց, այլ երազապէս ի վայր հողովեալ յաստուածային՝ հաւատոցն՝ զոր ունէր, զլորեցաւ վաղվաղակի ի վիհ անկանգնելի կորստեանն։ Եւ ի բաց ընգենլով զգրոշմ ուխտի ճշմարիտ հաւատոցն, սուր անհնարին բոլոր աշխարհիս հայաստանեաց հասուցանէր. թեպէտ և հրշտակացաւ ի լսելիս մեր, ի խորութեան սրտին հաստատուն պահելով ճշմարիտ հաւատոյս դաւանութիւնն։

Յայնմ ժամանակի ի ծեռն պատահման իմ զանձ զրոյս հասեալ լինի՝ առ տէր Մյօրատ Բազրատունի. զոր ընգալեալ խընդութեամբ մեծաւ՝ հրամայէ փութով ի հազարացոցն ի հայական վերաբերել լեզու, ոչ ինչ ներելով իմոյ տկարութեանս. Այլ զոր մեծն այն հռետորն՝ կատարեալ յարուեստ և ի մակացութիւնն՝ այնքան չան յանձին բերելով տարժանեցաւ, ով որ ոչ զիմս աղարտեսցէ յանդունութիւն, մշտարերել անգամ յայսան բարձրագոյն

խորհուրդ։ Զորոյ և ոչ զառարինութիւն առնն պարտ է որ յետ այնորիկ գործեցաւ՝ անյիշատակ թողուլ. այլ իրը ի նկարագրի փոքր ինչ ցուցանել զնորացն ճնուութիւն. ոչ իրըն ներրողելով դրուատել, զի և ոչ բազմութիւն յոյժ ի մաստասիրաց ի մի վայր գումարելոց՝ կարող են բան ըստ նորա արժանաւորութեան հասուցանել հանդիսի. այլ միայն զոյզն ինչ բանիւց պատութեանս թելազելով առ ի գիտութիւն լուղացդ։

Սա ընրոնեալ եղեւ ի մերում իսկ ժամանակի ի հազարական ազգացն, վասն նախանձոյ որ ի նմանէ բազմափայլ վարդապետութեանն, և ներհակս միշտ առարկելոյն, զնանի ի բանդ հանդերձ որդովց իւրովք, որովց բազում անգամ բանս հրապուրականս առաջի արկեալ, հանդերձ յոզնազան պարզեաւց, ոչ ինչ խոնարհեցոյց զանխոնարինելի խորհուրդս մտացն որ ի Քրիստոս Դարձեալ յայլ տեսակ հնարից բերեալց լինէրին. սպառնմամբ բանդից և կապանաց և պէսպէս տանջանաց. այլ ոչ զանզիտեալ երբէց զիջանէր ի բարձրագոյն հաւատոցն որ ի Քրիստոս, և մնացեալ ի բանդի անդ բազում ժամանակս, ոչ միայն զինքն ամրող պահելով յամրիծ հաւատոն, այլ և բազմաց լինի առիթ փրկութեան. աներկելաբար միշտ պահելով զարգելանաւորուն ի բանդին. ուսուցանելով և հաստատելով ի հաւատու ամենասուրբ երրորդութեանն։

Եւ յետ այսորիկ այսաէս եղելոյ, հասեալ լինի զանձ զրոյս պատրիկ առ Մարեմ Բագրատունի, Սիւնեաց տիկին, ի ծեռն Աշտոյ հաւը իւրոյ մեծ և երկելի տեանը Բազրատունոյ իշխանաց իշխանի. իսկ երանուհոյ Սիւնեաց տիկնոջ փոյթ ի մտի եղեալ վաղվաղակի հրամայեաց երկիցս անգամ՝ փոխարերել ի հայական լեզու առաջնորդութեամբ վերին խնամոցն.

1. Օր. որ:
2. Օր. դրոց:
3. Օր. յաստուածային բարձրագոյն:
4. Օր. լինէր:

յարդարէ համառատարար զաստուածային բարձրագոյն հաւատա, վերագոյն ունելով ըստ իւրում քաղցր և յոյժ գովելի բարյոյիցն. որ հասարակարար ունէր առ ամենայն մարդկի զինամն իւրոյ սիրելի¹ սուրբ մտացն. Մանաւանդ թէ միամիտ հաւատոցն որ ի Քրիստոս՝ պահպանեալ լինի ի վերին խնամոցն անվլորվ առ ի յաւգնականութիւն չորից ուստերաց՝ զորոց պատկառեմ սիրոյ Քրիստոսի անուանել և կենդանի վկայ. որ այնցան ժամանակու երբէ յանձին ծուփկալութիւն հաւատոցն. Եւ սորա այսպիսի եղելոյ՝ մի՛ ոք զմեզ յայսմ վայրի բամբասից² իրրեաւելագործ³ ինչ խառնելով զմերս ընդ նոսայն⁴ ջան՝ կամեցեալ իրրեաւ աւտարացուցանել կամ աղարտել ինչ⁵. Այլ զի մի անկատար և պակաս վարդապետի փառը յաշակերտէն լինել՝ փոքր ինչ ներեցցն մեզ լսաւզդդ. և ըստ իմաստաէք թօշշկացն՝ որը ի ձեռն երակացն զիտացեալ զախտի պատճառսն, հնարին այնուեկեու առ բուժութեալ, այսպէս պարու է ձեզ մոտացաւը նայել ի ճառս յոր մտար⁶. և եթէ իցէ ինչ արատ՝ թօշշկել իրրեաւ զոգեկան անդամն. և միակամութեամբ սիրոյ յաւանդակեալ⁷ հոգեկան սիրոյն շաղկապութեամբ և անընդիմջարար սիրելութեամբ ի բաց տանել զմախանս թոյնաւորս և երկրաւորս, և միացեալը սիրով որ ի Քրիստոս կալցուը առ միմեանս և ասաւզն և լսողդդ՝ որպէս լոյս առ աշմ՝ և բարբառ առ լսելիս՝ և հոս առ հոտաւտելիս. և եթէ իցէ ինչ արատ տկարութեան բանից⁸. հոտորական բանիւ սերտել և պայծառացուցանել. Եւ որպէս ջերմութիւն հրոյ զի զբրաւութիւն ի մարմնոյն հալածելով՝ և զուարթութեամբ զգոյն պատկերին զգեցուցանէ, այսպէս և դուք ջերմեռանդ սիրով և աստուածային հոռու կալծակամբ

միեւալը՝ աներկեան քերելով ի մեզ զսըր-
ռութեան սէրն, ուր ոչ յախանձ և ոչ
ատելութիւն՝ ոչ յանդղութիւն այլովն
հանդերձ. և սիրոյն յիշատակւ զրազ-
մութիւն մեղացն ջնջեսցուք, ըստ պատուի-
րանին՝ եթէ սէր ծածկէ զրազմութիւն մե-
ղաց: Եւ մատուցեալը միամիտց միախոր-
նուրդց ասաւզցս և լսաւզբէ՝ առ աստուա-
ծային ճառիցս զիտութիւնն՝ զի զուգա-
պէս⁹ աւգուստուք, զի աղիւ Հոգոյն սըր-
ոյ շնորհաց՝ համեմեցին ճաշակելիքս
մերց մտաց. որ և զրանն համեմէ և
զհոգին սրբէ և զմիտսն լուսաւորէ: Ա-
պա եթէ որ ի պարսաւադիտացն ի վե-
րայ մեր ընթացեալ խոտորնակս ինչ խոր-
հեսցի հակառակելով, մեց անփոյթ ա-
րասցուք զներհակս առ նոսս արտաճա-
ռելով⁹, ըստ պատուիրանին (զսրով) եալը¹⁰
ոչ յանդղնել, այլովն հանդերձ: Այլ միայն զՀոգոյն սըրոյ ձրից վերառացել
զուութիւն՝ որ առիթն իսկ է փոխարերու-
թեան բարիցն յինքն ապաւինելոց. ըստ
Պաւոսի ձայնին՝ եթէ այլում թարգմա-
նութիւնը լեզուաց. և զանց արարեալ
զվասակարաւեցն, յառաջիկայսն ճեպես-
ցուք, վասն որոյ և ի գործ զրանս ար-
կաց: Եւ դուզնացեայ ինչ վասն աւետա-
րանչացն շարազրեսցուք զորպիսութիւն
ճառիցն, որքան հասու կարեն լինել միտքս
մեր, և այնպէս ճանապարհորդեալ անմո-
լար՝ եկեսցուք ի մեկնութիւն սըրոյ աւե-
տարանին թոհաննու:

Վասն Մարէէոսի և Մարկոսի և Ղոււ
կայ բազումը կանիսեալ ասացին յիւրա-
ցանչիւր տեղիս իսկ վասն Յոհաննու զոր
և ի գործ արկաց զրանն՝ ասացուր որ ինչ
միանգամ կարեռո՞ն է: Այս զամենայն ժա-
մանակս իւրոյ առաքելութեան առանց
զրոյ¹¹ բարոգէր զաւետարանն: Իսկ իրեւ
կարգեցան երեք աւետարանն և զրեցան

- Օր. սիրելք Քրիստոնէ :
  - Օր. աւելացրոջակ :
  - Օր. նորայն :
  - Օր. յաւելուն՝ կամ աշակերտել ինչ :
  - Ծն. ժամագի :
  - Օր. օճանակել :

7. Օր. զիտելութիւն:
  8. Բն. զաւզապէս:
  9. Օր. պատճառելով:
  10. Օր. եկեղեց:
  11. Օր. առա:

և հասին առ նա, որպէս ասի բան՝ ընդունելի եղեն նմա և վկայեաց եթէ ճշմարիտ գրեցան, այլ պակասէ նոցա որ ինչ միանգամ գործեցանն ի սկզբան վարդապետութեան Քրիստոսի. զոր և մեք կարող եմք զիտել, եթէ երեք աւետարամիշըն յետ ընդունելոյն Յովաննու մկրտչի ի բան՝ որ ինչ գործեցաւ ի տեսանէն գրեցին, որ և ցուցանի ի սկզբան ճառփա նոցա՝ եթէ յետ քառասուն աւուրին իրրե պահեաց տէրն և զփորձապետն յաղթահարեաց, սկիզբն արարին պատմութեան իւղեանց՝ ըստ Մաթէոսի պատմելոյն¹, եթէ յորժամ լոււա եթէ կալան զիովաննէս՝ փոխեցաւ ի Հրէաստանէ ի Գալիլիայ: իսկ Մարկոս, եթէ յետ մատունելոյն Յովաննու՝ եկն Յիսուսի Գալիլիայ: իսկ Ղուկաս կանխեալ գրեաց. Հերովդէս, ասէ, ի վերայ ամենայն չարեացն զոր գործեաց՝ յաւել ևս ունել զիովաննէս, և եղ ի բանդի: Ռւսաի և աղաչեցին զիովաննէս առարեան՝ եթէ այն ժամանակ որ թողաւ յայլոց աւետարանչաց որ գործեցան ի տեսանէ, տացէ նոցա զրով՝ որ նախ քան զմատնելն Յովաննու ի բան՝ կղեն ի Քրիստոսէ հրաշագործութիւնըն, զոր և զրեացն իսկ Յոհաննէս, զայս արար ասէ սկիզբն նշանաց Յիսուսի կ կանա Գաղիլացոց և յայտնեաց զիառու իւր, ցուցանելով զայն զու առաջին հրաշագործութիւնն: Եւ ապա երբեմն յիշատակեաց Յովաննէս յիւրում աւետարանին զոր ինչ գործեցաւ նախ քան զմատնելն Յովաննու ի բանդ, իսկ երեք աւետարանիչըն որ ինչ զին մատնելոյն Յովաննու ի բան՝ գործեցաւ ի Քրիստոսէ՝ գրեցին: Այլ գասն էր արդեւաւ Յովաննէս լուէ ի գործութենէ² անդի որ գասն ծնընդեանն փրկչին մերոյ ըստ մարմույ: Այլ բանդի Մատրէսն և Ղուկաս կանխեալ յառաջազոյն գրեցին զայն, իսկ սա

սկսաւ զրել վասն աստուածութեան նորաւ նա և չորրորդ գոլով³ աւետարանն չացն՝ ոչ առանց բարձրագոյն խորհրդոյ իցէ, զի ոմանք ըստ չորեքծագեան՝ գոլով արարածոց՝ ուր պարու էր համասփիռ քարոզիլ աւետարանն արքայութեան՝ նոյն պիսի թուով ասացին պարու է՝ աւետարանչացն զոլ, որք ընդ ամենայն տիեզերս էին աւետարաննելոց զրանն կենաց: իսկ ոմանց հանոյ թուեցաւ ըստ չորթից մշտահու զետոցն յաղինական աղրերէն յառաջախազաց եղեալ⁴ առ տիեզերաց ոռութումն. և սոցա գոլով նմանապէս թուով՝ ուռնացեալց ի կենդանական աղրերէն՝ ուռնանել զպասցացեալ⁵ միտս մարդկային բնութեանս: իրաւապէս չորրորդ աւետարանիչս իրրե ոգոյ Աստուծոյ պահեալ նմա՝ զայս բարձրագոյն խորհուրդ իրրե առաւել առաջելոյ՝ որ և որդի⁶ որոտման ի տեսանէն կոչեցաւ սակա զերկնայինն որոտալոյն, առ ընդուստոցանել և բանալ⁷ զմիտս մարդկային բնութեանս, զայն զնէ սկիզբն բանին ասելով. ի սկզբանէ էր բանն:

ՍՐԲՈՑՆ ՆԱԽԱՑԻ ԱՍՈՐՈՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ

ՄԵԿՆՈՒԹԻԹԻՒՆ

ՅՈՒԱՆՆՈՒ ԱԻԵՏԱՐԱԿԱՒՆ

«Ի սկզբանէ էր բանն»:

Պարտ է մեզ յիսկզբան ճառիցս՝ նկատել գառաւելութիւն իմաստութեան աւետարանն ինս, և շնորհաց սուրբ հոգոյն, եթէ որպէս զանեղութիւն որոյոյն կանխարանութեամբ բացայատէ ի նախկի¹⁰ բանն իւրում ասելով. ի սկզբանէ էր բանն: Եւ զի՞ն այսույամ առնէ: այլ զի ցուցցէ եթէ ի սկզբան

1. Օր. զրելոյն:
2. Օր. ի պարութեան:
3. Օր. ըստ ջուր:
4. Օր. յաւելու աշխարհէն:
5. Օր. պարու էր և:

6. Օր. Խաղացեալ:
7. Օր. զպասցեալ միտս մարդկան:
8. Բն. ըսնէր՝ որդի:
9. Բն. բանալ:
10. Օր. իւր: